

URZĄD GMINY RASZYN

Raszyn, dnia 2017-02-06

OŚGK.6220.16.2016.JK(91)

Referat Urbanistyki i Planowania Przestrzennego w/m

W związku z prowadzeniem postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie wytwórni betonu towarowego przy ul. Słowikowskiego na działkach nr ew. 104/4 i 104/5 w obrębie Raszyn 01, Referat Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej w/m zwraca się z prośbą o przekazanie oceny dokonanej w trybie art. 115 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz 672 ze zm.) określającej rodzaj terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska dla obszaru oddziaływania inwestycji zaznaczonego okręgiem naniesionym na załączonej mapie.

Zgodnie z § 29 ust. 11 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Gminy Raszyn stanowiącego załącznik nr 2 do Zarządzenia Nr 86/2016 Wójta Gminy Raszyn z dnia 22 czerwca 2016 r. do zakresu działania Referatu Urbanistyki i Planowania Przestrzennego należy: „wydawanie zaświadczeń o przeznaczeniu terenu w przypadku braku planu miejscowego.”

W komentarzu odnośnie art. 115 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz 672 ze zm.) K. Gruszecki stwierdził:

„1.

W obecnym stanie prawnym opracowywanie planów zagospodarowania przestrzennego ma charakter obligatoryjny, zgodnie z postanowieniami art. 14 ust. 7 u.p.z.p., tylko wtedy, gdy przepisy szczególne nakładają taki obowiązek (ma to miejsce np. w art. 53 ust. 1 p.g.g. oraz w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady, Dz. U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.). W następstwie takiego stanu prawnego dla wielu terenów nie ma opracowanych planów zagospodarowania przestrzennego i dlatego w art. 115 p.o.ś. zobowiązano organy administracji do przeprowadzenia oceny, o której mowa w art. 114 p.o.ś.

2.

W związku z tym rozwiązaniem może pojawić się wątpliwość, przez kogo i w jakiej formie procesowej ta ocena ma być dokonana. W przypadku przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w art. 59 ust. 1 u.u.i.ś., sprawa jest prosta. Ich realizacja powinna być bowiem poprzedzona wydaniem decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. W ramach tego postępowania ocenia się i analizuje m.in. bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki oraz wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami. Natomiast w przypadku zamierzenia realizacji przedsięwzięć niezakwalifikowanych do grupy wymagających uzyskania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych ocena powinna być przeprowadzona w ramach postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, która zgodnie z art. 59 ust. 1 u.p.z.p. wymagana jest wtedy, gdy nastąpiła zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca zasadniczo na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych. Potwierdzeniem zasadności takiej możliwości jest pogląd zaprezentowany w

orzecznictwie, przyjmujący, że: "Organem właściwym do wydania decyzji na podstawie art. 115 p.o.ś. jest również wójt, burmistrz bądź prezydent miasta" (postanowienie NSA z dnia 21 września 2012 r., II OW 115/12, LEX nr 1252247..)" (Komentarz do art. 115 ustawy p.o.ś., [w:] Gruszecki K., Prawo ochrony środowiska. Komentarz, LEX, 2016, wyd. IV).

W postanowieniu z dnia 21 września 2012 r. sygn. akt. II OW 115/12 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł:

„...Należy więc zaznaczyć, że przepis art. 115 p.o.ś. nie posługuje się pojęciem "organy ochrony środowiska" lecz pojęciem "właściwe organy". Jest to rozróżnienie celowe. Stosownie bowiem do treści art. 3 pkt 14 p.o.ś., ilekroć w ustawie jest mowa o organie administracji - rozumie się przez to ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego, a także inne podmioty, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony. Natomiast przez organ ochrony środowiska - rozumie się organy administracji powołane do wykonywania zadań publicznych z zakresu ochrony środowiska, stosownie do ich właściwości określonej w tytule VII w dziale I, a więc w dziale zawierającym między innymi art. 378 p.o.ś. Z powyższego należy więc wyciągnąć wniosek, że do ustalenia organu właściwego w niniejszej sprawie zastosowania nie znajdzie przepis art. 378 p.o.ś., a konieczne będzie sięgnięcie do innych przepisów określających właściwość organów.

W związku z powyższym przytoczenia wymaga art. 114 ust. 1 p.o.ś., zgodnie z którym przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1. Przepis art. 115 p.o.ś., znajdzie natomiast zastosowanie, jak już wyżej wskazano, gdy brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, do którego odnosi się art. 114 ust. 2 p.o.ś. Systematyka cytowanych przepisów nie pozostawia przy tym wątpliwości, że kompetencje wynikające z obu norm powierzono jednemu organowi, przy czym określenie czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 może nastąpić w toku procedury planistycznej bądź też niezależnie od niej, ale tylko wówczas, gdy plan miejscowy nie obowiązuje.

Procedurę planistyczną określa ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm. - dalej jako u.p.z.p.). Zgodnie z treścią art. 15 u.p.z.p., to wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graniczną, zgodnie z ustaleniami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Przepisem odrębnym, o którym mowa w art. 15 u.p.z.p. jest między innymi art. 114 ust. 1 p.o.ś. Oznacza to, że właściwy wójt, burmistrz bądź prezydent na etapie uchwalania planu, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś., choć oczywiście ostatecznie do określenia tych terenów dojdzie po uchwaleniu miejscowego planu przez radę gminy (miasta). W konsekwencji oznacza to zaś, że organem właściwym do wydania decyzji na podstawie art. 115 p.o.ś. jest również wójt, burmistrz bądź prezydent...”

Załączniki:

1. Mapa.

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a.